

Pasferebe i den Protocol, som Sogneraadet fører. Naar man fører en Protocol over Hundene, synes det ogsaa i sin Orden, at der ved den enkelte Hund, som har viist sig at være farlig, som der er givet Kjendelse af Postimesteren om at være farlig, gjøres Antegnning herom i den Protocol, som føres over Hundene. Men denne Protocol føres af Sogneraadet, og derfor maa Meddelelse stee til Sogneraadet. Dersom det ærede Medlem formeente, at Sogneraadet heller ikke skulde føre denne Protocol, maatte Anken føres mod § 3 og ikke mod § 5; men naar Sogneraadet efter § 3 skal føre Protocollen, saa ligger det ganske naturligt deri, at hele Indtægten skal tilflyde Communen, og at Communen til Gjengjæld for denne Indtægt skal afholde de Udgifter, som ere forbundne med Foranstaltningens Gjennemførelse, altsaa til Protocoller, til Anstæffelse af Tegn o. s. v. Derimod kunde det ærede Medlem have rettet sin Anke mod et andet Forslag, som ikke hidrører fra Udvalget, men fra et æret Medlem, et Forslag, som han imidlertid synes at anbefale, saa at det ærede Medlem virkelig er kommet i Modsigelse med sig selv. Jeg sigter nemlig til Forslaget under Nr. 3 af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah); thi der gjør man virkelig Sogneforstanderskaberne eller deres Formænd en heel Deel Uleilighed, som man burde spare dem for, hvorimod man efter Udvalgets Forslag ikke gjør Sogneforstanderskaberne nogen Uleilighed i denne Anledning. Hvad iøvrigt dette Forslag under Nr. 3 af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds angaaer, da lader det sig ikke nægte, som den ærede Forslagsstiller udviklede, at det kunde tænkes, at man maatte beholde en Hund henimod 14 Dage, inden den Frist udløber, inden hvilken Eierens skal indløse den, og ganske vist kan det saa stee, at man efter Udløbet af disse 12 til 14 Dage bliver nødt til at aflive Hunden, idet der ikke melber sig nogen Eier til den. Det er ganske sandt, det er en Ulempe, hvorfor man er udsat, men efter det ærede Medlems Forslag slipper man heller ikke ganske for denne Ulempe. Den ærede Forslagsstiller gjorde vel en Sammenstilling mellem disse 14 og 2 Mk., men jeg kan ikke troe Andet, end

at det noget maa beroe paa en Misforstaaelse hos det ærede Medlem. Man skal, som sagt, melde til Sogneraadets Formand, at en Hund er optagen, for at Hundens Herre derpaa uopholdeligt kan underrettes om dens Opholdssted, og saa hedder det: „dersom Eierens da ikke inden to Solemærker efter denne Tilmeldelse erstatter den muligt forvoldte Skade o. s. v.“ Det er nu ikke ganske klart, det indrømmer jeg, hvad der skal forstaaes ved „inden to Solemærker efter denne Tilmeldelse.“ Jeg er gaaet ud fra, at der ved „denne Tilmeldelse“ forstaaes den Underretning, som det er underforstaaet, at Sogneraadets Formand skulde give til Hundens Eier; men jeg erkjender, at, da der netop bruges Ordet „Tilmeldelse“ om Meddelelsen til Formanden, har det maastee været Forslagsstillerens Mening, at Ordene „denne Tilmeldelse“ skulde gaae paa Tilmeldelsen til Sogneraadets Formand. Den ærede Forslagsstiller ryfter paa Hovedet; ja, det er uheldigt, at det kan være tvivlsomt. Men dersom altsaa Ordene „denne Tilmeldelse“ ikke skulle gaae paa den første Tilmeldelse til Sogneraadets Formand, — og jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det vilde være uheldigt, om de skulle forstaaes saaledes, thi saa vilde det være muligt, at Hundens Eier først fik Underretning, efterat den hele Frist var udløben —, men paa Sogneraadets Formands Meddelelse til Hundens Eier, saa er det klart, at der kan hengaae mere end to Solemærker, thi der maa til denne Frist af to Solemærker jo lægges den Tid, som kan hengaae imellem, at Sogneraadets Formand faaer Underretningen, og til han giver Meddelelsen til Hundens Eier. Det kan umuligt stee i samme Dieblif, medmindre det virkelig skulde være den ærede Forslagsstilleres Mening stærkt at ville accentuere Ordet „uopholdelig“, men saa bliver den Byrde, som paalægges Sogneraadets Formand, endnu større. Den stakkels Sogneraadets Formand kommer virkelig i en ubehagelig Stilling, naar han uopholdelig, efterat han har faaet Meddelelse om, at en Hund er optagen, skal løbe afsted for at give Hundens Eier Underretning. — Med Hensyn til det ærede Medlems Forslag under Nr. 2, da er det vel ogsaa ganske vist, at man ikke